

73. Henryk Zieliński w studio telewizyjnym (lokalny program „Rozmaitości”) krótko przed śmiercią. W: „Acta Universitatis Wratislaviensis” (nr 544), Wrocław 1981

się do mojej Matki i powiedział: „Bez Ciebie, Haniu, bez Twego wsparcia i wyrozumiałości, tego jubileuszu tutaj by nie było”.

Tydzień po tym wystąpieniu nagrał w telewizji swój ostatni wywiad, a 6 marca krótko po północy wyszedł na spacer z psem. W kieszeni miał listy, które zamierzał wrzucić do skrzynki. To dzięki adresowi nadawcy na tych listach milicjanci z patrolującego miasto radiowozu (których doprowadził do swego pana samotny rasowy bokser, siedzący w środku zimowej nocy na jezdni) zorientowali się, kim jest leżący na chodniku w kałuży krwi człowiek. Pomimo prób, jakie podejmowaliśmy jako rodzina³² i pomimo że śledczy kryminalni na miejscu nie mieli żadnych wątpliwości, że mają do czynienia z zabójstwem, śledztwo ostatecznie zamknięto bez stwierdzenia

udziału osób trzecich. Do oceny tej decyzji warto przywołać fakt, że rok wcześniej we własnym gabinecie na Uniwersytecie został brutalnie pobity prof. A. Jahn³³, z którym wspólny los zetknął Ojca wcześniej już w marcu 1968 r. i później w Komitecie Panoramy Raławickiej.

Po przemianach politycznych w 1989 r. podjęliśmy jeszcze jedną próbę wyjaśnienia tego wydarzenia, zwracając się do posłów na Sejm z wnioskiem o włączenie zagadki tej śmierci w obszar zainteresowań tzw. komisji Rokity. Niestety, ponieważ zakres badań tej komisji ograniczony został wyłącznie do wydarzeń, które nastąpiły po 13 grudnia 1981 r., to analizowaniem tej sprawy ostatecznie się nie zajęła.

³² Między innymi wykazując zasadnicze uchybienia w ekspertyzie medycznej, a także przekazując dodatkowe informacje, wskazujące na istnienie jeszcze innych wątków w tej sprawie

³³ Po tym incydencie prof. A. Jahn przebywał wiele tygodni w szpitalu, później powiadomiono go, że sprawca pobicia jest nieznan, a śledztwo umorzono (zob.: W. Dybalska, *Pan nie jest moją władzą*. W: *Taki zwyczajny, o profesorach Uniwersytetu Wrocławskiego*, Wrocław 2005, s. 219–220, oraz P. Koziorowski, *Rektor niezłomny*. W: „Określona epoka”, dodatek do „Dolnośląskiej Gazety Szkolnej” 2007, nr 2 z 14 XI, s. 4.

OK.

pomimo że
(tu przecinek)
78

OK.

Spółecznym

OK.

OK.

78

H. Historia XXVI,

OK.

OK.

T.

OK.

78